

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସରବଦା ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତାରେ ରୁହ ଯେ ମୋତେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠପଢ଼ି ନିଜକୁ ରାଜତିକଳ ଦେବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ କାରଣ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ରାଜତ୍ଵ ମିଳିଥାଏ । ”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଭଳି ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହରେ ରହିବାକୁ ହେବ? କେବେ ବି ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାର ନାହିଁ, କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- ସରବଦା ଏହି ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହ ରହୁ ଯେ ମୋତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ଗୁଣବାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେଥିପାଇଁ ସେଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ହେଲେ ନିରାଶ ହେବାର ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହି ପାଠପଢ଼ା ବହୁତ ସହଜ, ଘରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ି ପାରିବ, ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଫିସ୍ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ସାହସ ଦରକାର

ଶୀତ:- ତୁମ୍ଭି ହୋ ମାତା ପିତା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ବାବାଜୀଙ୍କର ମହିମା ଶୁଣିଲେ । ମହିମା କେବଳ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ରହିଛି । ଆଉ କାହାର ମହିମାର ଗାୟନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବରହମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମହିମା ନାହିଁ । ବାବା ବରହମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାଳନା କରାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ହିଁ ଏହିପରି ଯୋଗ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି, ତାଙ୍କ ବ୍ଯତୀତ ପୁଣି କାହାର ମହିମାର ଗାୟନ କରାଯିବ । ଯଦି ଏମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ କେହି ଶିକ୍ଷକ ନଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ଏମାନେ ଏପରି ହୋଇ ପାରି ନ ଥା’ନ୍ତେ । ବାସ୍ତବରେ ସୁରକ୍ଷାବଂଶୀ ପରିବାରର ମହିମା ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ସେଠାରେ ରାଜତ୍ଵ କରିଥିଲେ । ଯଦି ବାବା ସଂଗମ ଯୁଗରେ ନ ଆସିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜତ୍ଵ ମିଳିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତା । ଆଉ କାହାର ଏପରି ମହିମା ନାହିଁ । ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ମହିମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମହିମା କେବଳ ଜଣଙ୍କର ଅଛି, ଆଉ କାହାର ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚତରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ଶିବବାବା । ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ସମରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିଜକୁ ରାଜପଦର ଅଧିକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ନିଜକୁ ହିଁ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଯିଏ ବାରିଷ୍ଟରୀ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି, ନିଜେ ପାଠପଢ଼ି ବାରିଷ୍ଟର ହେଉଛନ୍ତି ନା । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଏବେ ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢ଼ିବ, ସେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦର ଅଧିକାରୀ ହେବ । ପାଠ ନ ପଢ଼ିଲେ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ହିଁ ପାବନ ହେବା, ଯାହାପାଇଁ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏବେ ସମସ୍ତେ ତମୋପରଧାନ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଭଲ ବା ଖରାପ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଭଲ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଭଲ ପାଠପଢ଼ି ବଡ଼ ମଣିଷ ହେଲେ ହିଁ ମହିମା ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପତିତ । ଜଣେ ପତିତ ହିଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପତିତଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅଛି ପବିତ୍ରତା । ସେଠାରେ କେହି କାହାର ମହିମା କରି ନଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଅପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ଯଥା-ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପୂଜା ମଧ୍ୟ ରହିଥା’ନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଆଉ କୌଣସି ଏଭଳି ଧର୍ମ ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ ପବିତ୍ର, ଅପବିତ୍ର ଶବ୍ଦ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ କେହି କେହି ଗୃହସ୍ଥିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମହିମା ଗାଉଛନ୍ତି । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଶିଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି ସେ ଖୁଦା, ଆଲ୍ଲାହ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପତିତ-ପାବନ, ଲିବରେଟର (ମୁକ୍ତିଦାତା), ଗାଇଡ଼ କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ସେ ସବୁ କିଛି କିପରି ହୋଇପାରିବେ! ଏବେ ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଘୋର ଅନ୍ଧତାର ଅନ୍ଧକାର ରହିଛି । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପାରୁଛ । ତେଣୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ - ଆମେ ଏହି ପାଠପଢ଼ି କିପରି ନିଜକୁ ରାଜା କରିବୁ । ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଲେ ହିଁ ରାଜତିକଳ ପାଇ ପାରିବୁ । ସନ୍ତାନମାନେ ଭଲଲାସରେ ରହିବା ଦରକାର - ଆମେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବୁ । ଏଥିରେ ସଂଶୟ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଦାସ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ଏଭଳି ପାଠପଢ଼ା ଯାହାକି ଖଟ ଉପରେ ଶୋଇ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିପାରିବ । ବିଲାତରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିପାରିବ । ଘରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିପାରିବ । ଏତେ ସହଜ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । କେବଳ ପରିଶ୍ରମ କରି ନିଜର ପାପକୁ କାଟିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ତୁମେମାନେ ବୁଝାଇପାରିବ । କାହାକୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ - ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଆତ୍ମାର ସ୍ଵଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ । ଏଥିରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶାରୀରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଅନେକ ଧର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ତ ଗୋଟିଏ । ସମସ୍ତେ ଏକ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ଏବେ ଏତପ୍ (ପୋଷ୍ଟ) କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବରହମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀର ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ - ଆତ୍ମାର ପିତା କିଏ? ତୁମେ ଯେଉଁ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରାଉଛ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ଅର୍ଥ

ରହିଛି । ଭଗବାନ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ସମରଣ ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସମରଣ କରିଥାଏ । ଆଦିକାଳି ଭାରତରେ କାହାକୁ ବି ପିତା ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ମେଷ୍ଟରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପିତା କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର ପିତା କିଏ, ତାଙ୍କୁ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା-ପିତା... କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, କିପରି, କିଛି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତରେ ହିଁ ତୁମେ ମାତା-ପିତା କହି ଡାକିଥାଅ । ବାବା ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସି ମୁଖ୍ୟ ବଂଶାବଳୀ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଭାରତକୁ ହିଁ ମଦର କଣ୍ଟ୍ରି (ମାତୃଦେଶ) କୁହାଯାଉଛି, କାରଣ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଶିବବାବା ମାତା-ପିତା ରୂପରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ମାତା-ପିତା ରୂପରେ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ବିଦେଶରେ କେବଳ ଗଡ଼ ଫାଦର କହି ଡାକିଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ମାତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର ଯାହା ଡ଼ାକା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୋଷୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଏଡ଼ପ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ରଚନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆଡ଼ପ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାତାପିତା କୁହାଯାଉଛି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ପୁଣି ଏଠାରେ ଆସି ଉତ୍ପତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ସନ୍ତାନ ହେଉଛ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପିତା ଏବଂ ମାତା କୁହାଯାଉଛି । ତାହା ହେଉଛି ସ୍କ୍ରୀମ୍ ହୋମ୍ ପରମଧାମ, ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାକୁ ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ ସହିତ କେହି ଦେଖାହେଉଛନ୍ତି ତେବେ କୁହ ତୁମେ ସ୍କ୍ରୀମ୍ ହୋମ୍ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କି? ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପାବନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପତିତ, ଏହା ହେଉଛି ଆଇରନ୍ ଏଡେଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋହଯୁଗୀ ତମୋଫରଧାନ ଦୁନିଆ । ଏବେ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ପତିତ ଆଇରନ୍ ଏଡେଡ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ଘରକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍କ୍ରୀମ୍ ହୋମ୍ରେ ପବିତ୍ର ଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ତେଣୁ କୌଣସି ଦେହଧାରୀକୁ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ପାବନ ହେବ ଏବଂ କରମାନ୍ୟରେ ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ବିଷୟରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଭାରତରେ ଦିନେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବିଗ୍ରହରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ବିଗ୍ରହରେ ଶାନ୍ତି କେବଳ ବାବା ହିଁ ଆଣିପାରିବେ, ଆଉ କାହାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କିପରି ହୋଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆସି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ନଲେନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବେହଦର ବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସରୁବନ୍ଧୁଆ ଅଥବା ଅରନ୍ତୟମ୍ଭାମୀ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ନିଜକୁ ତ' ଏକଥା କହିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରି ହରଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ସରୁବନ୍ଧା ହରଷିତ ମୁଖ ଥିବାର ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ସକ୍ଲରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଉଚ୍ଚ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ କେତେ ହରଷିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଇଏ ବହୁତ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ଏଠି ଦରମା ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ, କେବଳ ସାହାସର କଥା । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପବିତ୍ର ହୁଅ । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ କରି ମଧ୍ୟ କଳା ମୁହଁ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ, ଯଦି ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ନାମର ଗାୟନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅମୃତ-ଅମୃତ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ବହୁତ ଭଲ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜ ପାଇଁ ନିଜେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ରାଜତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ା ଡ଼ାକା ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ତ ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ, ପ୍ରଜା ଯୋଗ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେବେ ନା । ଚେହେରା ଏବଂ ସେବାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ ଯେ ଇଏ କେଉଁ ପଦ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଘରେ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ରର ଚାଲି-ଚଳଣିରୁ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଇଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର, ଇଏ ତୃତୀୟ ନମ୍ବରରେ ଆସିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ପରେ ପରୀକ୍ଷା ପୂରା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁର ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ । ସାକ୍ଷାତକାର ହେବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୋଇନଥାଏ, ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲାଗିବ ଯେ, ଆମେ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲୁ । ଫେଲ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କିଏ କରିବ?

ମନୁଷ୍ୟ ବାଇସକୋପ ଦେଖିବାରେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନମ୍ବରଠାନ୍ ଖରାପ କରୁଛି ବାଇସକୋପ । ଯେଉଁମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଧିକାଂଶ ଫେଲ୍ ହୋଇ ତଳକୁ ଖସି ଯାଆନ୍ତି । କେହି କେହି ଏପରି ମଧ୍ୟ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଇସକୋପ ନ ଦେଖିଲେ ନିଦ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେବେ ସେମାନେ ବାଇସକୋପ ଦେଖି ଅପବିତ୍ର ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ । ଏଠାରେ ଯାହା କିଛି ହେଉଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଖୁସି ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସେସବୁ କେବଳ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ଏସବୁ ହେଲା ବିନାଶୀ ଖୁସି । ଅବିନାଶୀ ଖୁସି କେବଳ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ସଦୃଶ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ବାବା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏବେ ବାବା ଲେଖୁଛନ୍ତି ୫୦-୬୦ ଜନ୍ମ, କାହିଁକି ନା ଡ଼ାକା ଯୁଗର ଆରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ସୁଖୀ ରହିବ । ଯଦିଓ ପତିତ ହେବ, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଧନ ରହିବ । ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ବିଲୁଲ୍ ତମୋଫରଧାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ତ ବହୁତ ସୁଖୀ ରହିବ । ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ମହା ଅନାମିକ ସଦୃଶ ପାପୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜତ୍ଵ

ମଧୁସ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି ନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ ଅଥବା ସୁଖରେ ନିଜ ଠିକଣାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ସୁଖରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମରେ ମଧୁସ୍ତ ସୁଖରେ ରହିବେ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ବିଗ୍ଠରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ବିଗ୍ଠରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା ନା । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦୁଃଖ ନାହିଁ ତେଣୁ ଅଶାନ୍ତି ମଧୁସ୍ତ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଘରେ-ଘରେ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ଦେଶ-ଦେଶରେ ସବୁଠାରେ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ସାରା ବିଗ୍ଠରେ କେବଳ ଅଶାନ୍ତି ହିଁ ଅଶାନ୍ତି ରହିଛି । ଦେଶ କେତେ ଖଣ୍ଡ-ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଛି । କେତେ ଫରାକ୍ତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ ଭାଗ ହୋଇଯାଇଛି । ୧୦୦ ମାଇଲରେ ଭାଷା ଅଲଗା । ଏବେ କହୁଛନ୍ତି ଭାରତର ପୁରାତନ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତ ଅଟେ । ଆଦି ସନାତନ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ତେଣୁ ଏକଥା କିପରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପୁରାତନ ଭାଷା । ତୁମେମାନେ ହିଁ କହିପାରିବ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କେବେ ଥିଲା? ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧୁସ୍ତ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ଭଲହେତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବୋକା ମଧୁସ୍ତ ରହିଛନ୍ତି । ଦେଖିବାକୁ ମଧୁସ୍ତ ମିଳେ ଯେ ଲାଏ ଯେପରି ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ମଧୁସ୍ତ କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ହେ ଭଗବାନ ଏହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉଦୟ ହେଉ ।

ବାବା ତୁମ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ବୁଦ୍ଧି ଉଦୟ ହେଉଛି । ତଥାପି କେତେକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉଦୟ ହେଉ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ବୁଦ୍ଧିବାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ଆମ ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉଦୟ ହେଉ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆସିନାହିଁ କି ଜଣ-ଜଣଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ଉଦୟ କରିବି ବା ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ବସି ଖୋଲିବି । ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଖୋଲିଯିବ, ସମସ୍ତେ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହୋଇଯିବେ । ମୁଁ କିପରି ସମସ୍ତଙ୍କର ତାଲା ଖୋଲିବି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସିବାର ନାହିଁ ମୁଁ କିପରି ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିର ଉଦୟ କରିବି । ତରାମା ଅନୁସାରେ ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିବ । ମୁଁ କିପରି ଖୋଲିବି! ଏ ସବୁ କଥା ତରାମା ଉପରେ ମଧୁସ୍ତ ନିର୍ଭର କରୁଛି ନା । ସମସ୍ତେ ତ ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହେବେ ନାହିଁ । ସକ୍ଷ୍ମରେ ମଧୁସ୍ତ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ପାସ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧୁସ୍ତ ପାଠପଢା ଅଟେ । ସେଠାରେ ପଢା ମଧୁସ୍ତ ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉଦୟ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ପୁରଜା କେଉଁଠାରୁ ଆସିବେ । ଏଭଳି କାଜି ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରତ୍ସେକଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥରୁ ସବୁକିଛି ଜଣାପଡିଯାଏ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ଡକାଯାଇଥାଏ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କିଏ-କିଏ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବା ଦରକାର । ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପଠାଇଦେବି । ନଚେତ୍ ବହୁତ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ତୋର କରିବାକୁ ପଡିବ ପୁଣି ପଦ ମଧୁସ୍ତ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଛାତ୍ରମାନେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଏଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ଥିଲ ଏବେ ବୁଦ୍ଧି ଆଇରନ୍ ଏଜ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଏଜ୍ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ବିଗ୍ଠରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ମଧୁସ୍ତ ତୁମେ ବାହାର କରିପାରିବ ଯେ ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ବିଗ୍ଠରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିତ ବୁଝିବେ । ତୁମମାନଙ୍କ ନାମ ପୁରସିଦ୍ଧ ହେବ । ହୃଦୟ ପାଠପଢାରେ କେତେ ବହି ଆଦି ପଢୁଛ । ଏଠାରେ ସେସବୁ କିଛି ନାହିଁ, ଏହି ପାଠପଢା ବିଲକ୍ଷ୍ମ ସହଜ । ବାକି ଯୋଗରେ ମହାରଥୀମାନେ ମଧୁସ୍ତ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯୋଗବଳ ନ ଥିଲେ ଜ୍ଞାନର ଅସ୍ତର ବା ଖଣ୍ଡା ଚାଲିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଯୋଗ କରିଲେ ହିଁ ଶକ୍ତି ଆସିବ । ବନ୍ଧନରେ ଥାଇ ମଧୁସ୍ତ ଯୋଗ କରିଲେ ବହୁତ ଫାଇଦା ହେବ । ସେମାନେ କେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପୁରାଣ ଛାଡିଦେଲେ ତେବେ ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ଭଲ ପଦ ପାଇପାରିବେ, କାହିଁକି ନା ଯୋଗ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେହ ଲୁହ ବୁହାଉଛନ୍ତି, ସେହି ଲୁହ ମୋତି ହୋଇଯାଉଛି । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚିତ୍ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢା ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଦେବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରି ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଚରବାରୀରେ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଭରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ନିଜର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧନ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି ଖରାପ ସିନେମା ଦେଖି ନିଜ ସଂକଳ୍ପକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ଲୌକିକକୁ ଅଲୌକିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସର୍ବ ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ ।
ଯେଉଁମାନେ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ସେମାନେ କେବେ ବି କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ବା

ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକର ବର୍ଗୀଭୂତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଯାହା ବି ଦେଖନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି ବା କର୍ମ କରନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୌକିକରୁ ଅଲୌକିକକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ୱ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ୱର ସର୍ବଦା ସମ୍ପ୍ରତି ରହିବ ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମାୟାବୀ ବିକାରର ବର୍ଗୀଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜେ ବର୍ଗୀଭୂତ ହେବ ନାହିଁ । ତମୋଗୁଣୀ ବାତାବରଣ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା କମଳପୁଷ୍ପ ଭଳି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ । ଲୌକିକ ଦୁନିଆର ପଟ୍ଟକ ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତା’ ଠାରୁ ଉତ୍ତପ୍ତରେ ରହିବ ।

ସଂଲୋଚନା:- ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମତୁଷ୍ଟ ରଖିବ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ହାଲଦମ୍ପ ଦେଇଦେବ ।

*** ଓମ୍ ଗାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶ୍ୱର:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ଯଦି ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରିବାର ଅଛି ତେବେ କୌଣସି ବି କଥାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଯଦି ସଂକଳ୍ପରେ କାହିଁକି କ’ଣର ଲମ୍ବା ଧାତି ଲଗାଇଦେଲ, ବ୍ୟସ୍ତର ରଚନା ରଚିଦେଲ ତେବେ ତା’ର ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସଂକଳ୍ପ, ସମୟ, ଶକ୍ତି ସେଥିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଚାଲିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଏହି ବ୍ୟସ୍ତ ରଚନାର ଜନ୍ମ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ କର । ତେବେ ଯାଇ ବେହଦ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।